

Ki vagyok én?

Petőfiről, az új kiállítás kapcsán

FEUILLETON - LV. évfolyam 42. szám, 2011. október 21.

Azt hiszem, Petőfi-kiállítás esetében aligha lehetett volna kihívóbb címet választani ennél: Ki vagyok én? - hiszen a magyar irodalmi és társadalmi köztudatban, a magyar nemzeti mitológiában és legendatárban nemigen találhatunk még egy olyan figurát, akiről az lenne az általános meggyőződés, hogy mindenki ismeri, hogy mindenkinek megvan a maga hiteles és igaz Petőfi-képe - amelyet kritizálni vagy felülbírálni, vagy amelyre egyáltalán rákérdezni tökéletesen lehetetlen. Nyugodtan - bár nem meglehetősen - kijelenthetjük: százötven év mitologikus és kultúrpolitikailag a legtöbb esetben nyíltan manipulatív sulykolása megtette a magáét; manapság ha egyáltalán valakinek eszébe jut Petőfit felidézni vagy megidézni, rendre csak a legnagyobb és legüresebb általánosságok kerülnek felszínre - azok az általánosságok, melyek, ha rendelkeznek is persze valamely relevanciával, mégsem alkalmasak arra, hogy Petőfi kapcsán tényleges olvasási igényt ébresszenek, folyamatos esztétikai öröm, ráébredés vagy személyes rokonszenv tényleges forrásává váljanak.